

d'una persona, el seu aspecte
manera d'anar, etc

exterioritat f. Qualitat d'exterior o d'exterioritat; demostració que aparenta un afecte de l'ànim; honor, apowell, etc de pura cerimònia, de mera ostentació. No es faís de les exterioritats.

exterioritació f. Acció d'exterioritzar o d'exterioritzar-se

exterioritzar v. tr. Situar fora de si mateix; treure a l'exterior, fer exterior; manifestar a l'exterior. Exterioritzar